

“Ik zit gevangen in het systeem.”

Jeroen (35) is al drie jaar, als een soort moderne Don Quichot, in gevecht met drie overheidsinstanties: DUO, de belastingdienst en het UWV. Aan de schulden, die hij o.a. bij DUO heeft openstaan, betaalt hij maandelijks een behoorlijk bedrag af. Veel meer dan de vijf procent die normaliter bij een minimuminkomen wordt gehanteerd. Dat maakt zijn financiële situatie sowieso al wankel: aan zijn bestaanszekerheid wordt getornd. Maar het ergste is dat een incassobureau ook nog eens regelmatig extra geld van zijn rekening ‘klauwt’. Bovendien kon hij in mei

fluiten naar zijn vakantiegeld: “Meteen beslag op gelegd.”

De eerste instantie waarmee hij in de clinch ligt, is het UWV. Die weigert om toe te geven, dat er in het verleden een fout is gemaakt. Jeroens leven ging namelijk niet over rozen. Vanwege de pittige psychische problemen van zijn moeder werd hij al vier dagen na zijn geboorte bij haar weggehaald. Zware ondervoed redde hij het maar net. Hij belandde vervolgens bij zijn vader, maar die was aan de drank. Ondanks signalen van verschillende kanten werd hij nooit uit huis geplaatst. “Mijn leven was leuk als ik niet thuis was.”, vat Jeroen zijn turbulente jeugd samen.

Deze nare ervaringen hebben hem lichamelijk en geestelijk voor het leven getekend. Niet zo gek dus dat de GGZ naderhand PTSS bij hem constateerde en er al vroeg voor hem een Wajonguitkering werd aangevraagd. Tot twee keer toe weigerde het UWV om onduidelijke redenen hem een Wajonguitkering toe te kennen. Daarnaast loopt hij bij DUO tegen een muur op over de kwijtschelding van eerder genoten studiefinanciering. Volgens de regels van de wet hoort deze studieschuld hem om medische redenen kwijt te worden gescholden. Tot slot heeft de dienst Toeslagen van de belastingdienst een verrekeningsfout gemaakt.

Het gevecht tegen het systeem/de overheid kost hem veel energie en is bovendien teleurstellend en ontmoedigend. “Je bent voor de overheid maar een getalletje. De menselijke maat ontbreekt geheel in het verhaal.”

Daarnaast eist zijn onzekere financiële situatie zijn tol. De ‘liefde van zijn leven’ maakte daarom een einde aan de relatie. Verder is er door zijn PTSS geen perspectief op werk. Wat Jeroen doet verzuchten: “Mijn leven staat nu stil en gaat alleen maar op achteruit.”